

# РЕШЕНИЕ

№ 3477

гр. София, 22.05.2017 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15  
състав**, в публично заседание на 09.05.2017 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Полина Якимова**

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **3491** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.197, ал.2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

В постъпило в ТД на НАП С. на 27.03.2017г. оспорване от [фирма], ЕИК[ЕИК] е заявено недоволство от мълчаливото потвърждаване, последвано от Решение № ПО 34/ 13.03.2017г. на директора на ТД на НАП С., с което жалбата на дружеството срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № С 170022 023 0000650/ 17.02.2017г., издадено от старши публичен изпълнител в Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., е отхвърлена като неоснователна.

Искането за отмяна на акта е мотивирано с оплаквания за незаконосъобразността му, подкрепени с твърденията, че постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки не съдържа мотиви относно необходимостта от неговото издаване. Публичният изпълнител е възпроизвел посочените от направилия предложението орган по приходите обстоятелства, които не са подкрепени с доказателства. Доводите за издаване на ПНПОМ се основават на данни, установени в ревизионното, а не в обезпечителното производство. По силата на чл.4 ДОПК публичните изпълнители осъществяват производството /вкл. обезпечителното/ самостоятелно. Но в разглеждания случай произнеслият ПНПОМ орган не е извършил самостоятелно проучване на имущественото и финансово състояние на дружеството или други действия, обосноваващи наличието на обезпечителна нужда и вида на обезпечителната мярка. Подчертава се в жалбата, че отговорността по чл.177 ЗДДС е особен вид солидарна отговорност на регистрирано по ЗДДС лице, която възниква,

ако са изпълнени сложните фактически състави, предвидени в хипотезата ѝ. Същността ѝ се състои във възникване на задължение за едно регистрирано лице да заплати задължението за ДДС на друго регистрирано лице. Но в искането на ревизиращия екип за налагане на предварителни обезпечителни мерки не е визирана нито една от хипотезите на чл.177 ЗДДС.

Предпоставка за налагането на обезпечение е доказаната обезпечителна нужда – последната не може да се определя само от очаквания размер на задълженията, а от изрично мотивирана преценка и на възможността задължението в този размер да се изпълни от ревизиращия субект. В случая не е ясно как е определен предполагаемият размер на бъдещото публично вземане – главница 1 660 122 лв. Обективно невъзможно е в деня, в който е издадена заповедта за възлагане на ревизия органът по приходите да формира становище за предполагаемия размер на задължението без да са предприети други действия в хода на ревизионното производство, които да обосновават подобен извод – тези пропуски са довели до нарушение на принципите по чл.3 и чл.5 ДОПК. Мотивите на органите по приходите почиват на предположения, а не на реално установени факти.

Жалбоподателят не позовава и на противоречие на акта с чл.121, ал.3 ДОПК, доколкото наложеният запор върху банковите сметки на търговеца не само пречатства, но и напълно блокира неговата дейност. Най-сетне, изложените в ПНПОМ доводи за наличие на други непогасени задължения на ревизираното лице, не са актуални с оглед тяхното погасяване чрез прихващане с А. № П 22002317019879 004 001/ 24.02.2017г.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Г., която поддържа жалбата на сочените в нея основания, заявява възражение за нищожност на ПНПОМ поради издаването му преди на „Е. М.“ Е. да е връчена заповедта за възлагане на ревизията. Не претендира разности.

Ответникът, директорът на ТД на НАП С., чрез юрк. С., отрича основателността ѝ. Сочи, че е налице висящност на ревизионното производство с факта на издаване на ЗВР, чието връчване е относима към началния момент на срока за извършване на ревизията.

От фактическа страна се установява:

[фирма], ЕИК[ЕИК] е търговско дружество, вписано на 26.04.2012г. в Търговския регистър към Агенцията по вписванията със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], собственик на капитала Я. Е., управител Я. Е., регистриран и внесен капитал - 5000 лв. Тези обстоятелства от търговската регистрация на жалбоподателя предвид публичността ѝ по чл.2, ал.2 и чл.2а, т.1 ЗТР са общоизвестни и не подлежат на доказване съгласно чл.155 ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК.

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22002317000900-020-001 от 17.02.2017г., издадена от М. К., началник сектор в ТД на НАП С., е възложено да бъде извършена ревизия спрямо [фирма], която да обхване отговорността на дружеството за данък върху добавената стойност по доставки, извършени от [фирма] за периода 17.07.2014г. до 31.07.2014г. в частта „Други обстоятелства, имащи значение за ревизията“, е отразено, че тя е за установяване на отговорност по чл.177 ЗДДС за задължение за ДДС на [фирма] по фактура № 1/ 28.07.2014г.

С Искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагането на ПОМ № Р-22002317000900-039-001/ 17.02.2017г. от С. Ц. – главен инспектор по

приходите, ръководител на ревизионния екип, до Дирекция “Събиране” на ТД на НАП–С., на основание чл.121, ал.1 ДОПК е предложено налагане на предварителни обезпечителни мерки за предотвратяването на сделки и действия с имуществото на ревизираното лице, вследствие на които ще бъде затруднено събиране на негови задължения. Изложено е, че ревизията е възложена във връзка с установяванията на приходната администрация, че [фирма] е получател по фактура № 0...01/28.07.2014г., издадена от [фирма] с предмет на доставката ноу-хау. Спрямо получателя по доставката е извършена ревизия, за чиито резултати е издаден РА № 22221014000226 091 001/ 14.05.2015г., чиято отмяна по съдебен ред е настъпила на 19.01.2017г. Проверката в информационната система на НАП показала, че за данъчен период м.07.2014г. от [фирма] е подадена справка-декларация по ЗДДС с резултат ДДС за внасяне в размер на 1 660 122,80 лв, формиран от включването в дневника за продажби на цитираната фактура. Сумата не е внесена в бюджета. При тези данни е предложено налагане на предварителни обезпечителни мерки заповест за спиране на всички банкови сметки във всички регистрирани на територията на Република Б. търговски банки.

Издадено е Постановление изх. № С 170022 023 0000650/ 21.02.2017г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл.121, ал.1 ДОПК от старши публичен изпълнител в Дирекция “Събиране” при ТД на НАП–С. по посоченото мотивирано искане, след като е взето предвид обстоятелството, че ще бъде затруднено събирането на бъдещи публични задължения с общ предполагаем размер – 2084006,10 лв, в т. ч. главница – 1660122,80 лв и лихва – 423883,30 лв. Като обуславящи тази обезпечителна нужда са съобразени следните обстоятелства. Представените от ревизиращия екип данни от ревизията са, че дружеството има неплатени задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски; липсват назначени по трудово правоотношение лица; за данъчен период м.07.2014г. [фирма] подава СД по ЗДДС с резултат ДДС за внасяне, формиран от включването в дневника за продажби на издадена от дружеството фактура по ДДС, който не е внесен в бюджета; ревизиращият екип не разполага с данни, доказващи наличие на активи, достатъчни за обезпечаване на предполагаемото задължение. При електронната справка по имотния регистър към Агенцията по вписванията ([www.icadastre.bg](http://www.icadastre.bg)) не са установени вписвания за налични недвижими имоти – собственост на жалбоподателя. С тези мотиви с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на [фирма] и за обезпечаване на бъдещо публично вземане съгласно чл.121, ал.1 ДОПК са наложени следните предварителни обезпечителни мерки ЗАПОР върху наличните и постъпващи суми в размер на 2084006,06 лв на дружеството по всички банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в ТБ [фирма], И. Г. клон С., И. Б. клон С., ПЪРВА И. Б. АД, Р., Б.-А. К. Б. АД, Б. П. Б. АД, О. Б. Б. АД, П., Т. Б. Д, С. Е., ТБ Т. Б. АД, Б. Д. АД, ТЕ Д. З. Б. клон С., С. Ж. Е., Б. П. С.А., И. А. Б. АД, Т. Б. В. ЕАД, Ч. ПРЕДПРИЕМАЧЕСКА Б. Т., ТБ А. Б. Б. АД, Б. Б. ЗА РАЗВИТИЕ АД, Ц. К. Б., С. И И. Б., Ю. И ЕФ Д. Б. АД, [фирма], ТИ БИ АЙ Б. ЕАД, О. Б..

Дружеството е оспорило съобщеното на управителя му на 27.02.2017г. ПНПОМ по административен ред с жалба вх. № 53-06-1039/ 06.03.2017г., която, след като е разгледана в производство по чл.197, ал.1, изр.1 вр. чл.121, ал.2 ДОПК, е оставена без уважение като неоснователна с Решение № ПО-34/ 13.03.2017г. на директора на ТД на

НАП–С.. Изложени са мотиви, че в съответствие с чл.121, ал.2 ДОПК предварителните обезпечителни мерки по ПНПОМ № С. 023 0000650/ 21.02.2017г. са наложени от публичен изпълнител на основание чл.195 ДОПК с постановление, съдържащо всички реквизити по чл.196, ал.1 ДОПК. Член 121, ал.1 ДОПК определял предпоставките за налагането на предварителни обезпечителни мерки – мотивирано искане на ревизиращия орган по приходите до публичния изпълнител, когато можело да се направи заключение, че неналагането им ще затрудни или ще направи невъзможно събирането на предполагаемите задължения. В постановлението публичният изпълнител правилно обективизирал мотивите, изложени в искането от органа по приходите, тъй като действията му по предварително обезпечение били такива при условията на обвързана компетентност както относно субекта–длъжник, така и относно предполагаемото вземане. С тези съображения решаващият орган е приел подадената до него жалба за неоснователна и я е оставил без уважение.

По инициатива на ответника по делото бе приета Заповед № Р 22002317000900 023 001/ 12.04.2017г., на М. К., с която ревизионното производство спрямо жалбоподателя е спряно за срок до 03.05.2017г.

Жалбата, въз основа на която е образувано настоящето производство, е подадена ТД на НАП – С. на 27.03.2017г. без преписката да съдържа данни дали и кога Решение № ПО 34/ 13.03.2017г. на териториалния директор е станало достояние на дружеството.

Съдът при тази фактическа обстановка, от правна страна приема следното:

Жалбата е процесуално допустима - подадена в срока по чл.121, ал.2 вр. чл.197, ал.2, изр.1 ДОПК срещу подлежащо на съдебен контрол изрично решение по чл.121, ал.2 вр. чл.197, ал.1 ДОПК на директора на компетентната териториална дирекция на НАП, с което е оставена без уважение подадена до него административна жалба срещу постановление на публичен изпълнител по чл.121, ал.2 вр. чл.196, ал.1 ДОПК за предварителни обезпечителни мерки по чл.121, ал.1 ДОПК от длъжника в обезпечителното производство.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл.197, ал.3 ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако: а) длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа; б) не съществува изпълнително основание; или в) не са спазени изискванията за налагане предварителните обезпечителни мерки по чл.121, ал.2 и чл.195, ал.5 ДОПК.

Първото отменително основание по чл.197, ал.3, пр.1 ДОПК в случая не е налице. Нито с жалбата, нито до приключване на устните състезания по делото от [фирма] са представени доказателства за учредено обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция, държавни ценни книжа, което да обуславя задължителна съдебна отмяна на наложения съгласно чл.121, ал.1 ДОПК с ПНПОМ изх. № с 170022 023 0000650/ 21.02.2017г. заповор на вземанията му от банки.

Второто отменително основание по чл.197, ал.3, пр.2 ДОПК в случая не е приложимо. Спорните обезпечителни мерки са предварителни по чл.121, ал.1 ДОПК за обезпечаването на бъдещо публично вземане към жалбоподателя. За налагането им изпълнително основание по чл.209, ал.2, т.1–8 ДОПК не се изисква и затова липсата му не обуславя отмяната им. Общото правило по чл.195, ал.1 ДОПК, че подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания, важи за окончателните обезпечителни мерки, които се налагат въз основа влязъл в сила или подлежащ на предварително изпълнение акт за установяване на публично вземане, който

представлява изпълнително основание по чл.165 ДОПК. Това общо правило се дерогира от специалния чл.121, ал.1, пр.1 ДОПК, който изрично позволява предварителни обезпечителни мерки да се налагат в хода на ревизията за подлежащите на установяване задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски преди ревизионен акт за тях да е издаден като изпълнителен титул.

Спорно е третото отменително основание по чл.197, ал.3, пр.3 ДОПК - дали предварителните обезпечителни мерки са наложени при спазване на изискванията по чл.121, ал.1 ДОПК.

Ревизионното производство срещу [фирма] е образувано с издаването на ЗВР № Р-22002317000900-020-001 от 17.02.2017г. съгласно чл.112, ал.1 ДОПК. Следователно ревизията е започнала на 17.02.2017г. Предварителните обезпечителни мерки, независимо от вида им, съгласно чл.121, ал.2 ДОПК се налагат с постановление от публичен изпълнител по реда на чл.195, ал.3 ДОПК. Моментът на налагане съвпада с издаването на това постановление по чл.121, ал.2 вр. чл.196, ал.1 ДОПК, а не с влизането му в сила, тъй като съгласно чл.121, ал.2 вр. чл.197, ал.6 ДОПК изпълнението не може да бъде спряно поради обжалването му. Мерките по ПНПОМ изх. № С 170022 023 0000650/ 21.02.2017г. са наложени съгласно чл.121, ал.2 вр. чл.195, ал.3 ДОПК с издаване на това постановление, в хода на ревизията, която е започнала на 17.02.2017г. В периода 17.02.2017г. – 21.02.2017г. това ревизионно производство не е прекратено със заповед по чл.119, ал.4, пр.2 ДОПК, нито е приключило с ревизионен акт по чл.119, ал.4, пр.1 ДОПК, висящо е със следващата се от това допустимост на акцесорното спрямо него обезпечително производство по чл.121, ал.1-3 ДОПК.

Съгласно чл.121, ал.2 вр. чл.195, ал.3 вр. чл.12, ал.4, т.1 ДОПК всички видове предварителни обезпечителни мерки се налагат с постановление на публичен изпълнител. В съответствие с това ПНПОМ изх. № С 17022 023 0000650/ 21.02.2017г. е подписано от Е. Б., публичен изпълнител в ТД на НАП – С.. Спазена е писмената форма с всички задължителни реквизити съгласно чл.121, ал.2 вр. чл.196, ал.1, т.1-9 ДОПК. Освен че налагането на предварителни обезпечителни мерки е обосновано с мотивите, приложени към искането на ръководителя на ревизията, които публичният изпълнител изцяло е възприел, той изложил и свои доводи. Синтезирани, те се заключават в това, че дружеството има неплатени задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски, липсват назначени по трудови правоотношения лица; липсват данни за разполагаемост с активи, достатъчни да обезпечат предполагаемото задължение, ревизирият търговец не разполага с недвижимости. Като цяло от съобразителната част на постановлението се разбира защо е необходимо обезпечението и защо то се извършва именно по този начин.

Съгласно чл.121, ал.2 ДОПК вр. чл.195, ал.7 ДОПК предварителното обезпечение трябва съответства на бъдещото публично вземане, чието събиране гарантира. Така законът изисква съпоставимост на двете величини, определя размера на публичното вземане като максимум на обезпечението, като позволява кумулацията на мерки по чл.121, ал.2 вр. чл.198, ал.1, т.1–4 ДОПК до този праг съгласно чл.121, ал.2 вр. чл.198, ал.2 ДОПК и забранява неговото превишение. В случая подобна непропорционалност няма. Според подаденото на основание чл.121, ал.1 ДОПК искане от ръководителя на ревизията, очакваният размер на подлежащите на установяване задължения за отговорност по чл.177 ЗДДС са общо 2084006,06 лв. Същият размер е приет от публичния изпълнител като подлежащ на предварително обезпечаване с ПНПОМ.

Наред с това запорът по чл.202, ал.1 ДОПК по п.1 от ПНПОМ е бланкетно допуснат върху наличните и постъпващи суми в размер на 2084006,06 лв по банковите сметки на [фирма], находящи се в цитираните в ПНПОМ банки, без преписката да съдържа данни относно размера на реално запорираните сметки. Следователно изискуемият се от чл.195, ал.7 ДОПК баланс не е нарушен.

Целта на предварителните обезпечителни мерки според чл.121, ал.1 ДОПК е да бъде предотвратено извършването на сделки и действия с имуществото на ревизираното лице, вследствие на които събирането на задълженията му за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или ще се затрудни значително. Действително, ПНПОМ не съдържа данни какъв е размерът на неплатените задължения на дружеството за данъци и ЗОВ – такива доказателства не сочи и жалбоподателят. Но подлежащите на установяване от ревизията задължения на дружеството с лихви за забава са с очакван размер 2084006,06 лв. Притежаваното от жалбоподателя имущество като състав, ликвидност и обремененост с тежести не позволява безпроблемно събиране на задълженията от ревизията. По делото няма представени титули за притежавани от търговеца вещни права върху земи и/или сгради. Тези данни, съвкупно оценени, налагат извод, че необезпечени бъдещите публични задължения от ревизията на [фирма] по ЗВР № Р-22002317000900-020-001 от 17.02.2017г. ще бъдат събрани със значителни затруднения. Имуществото на дружеството не е безспорно доказано по състав и стойност.

Съгласно чл.121, ал.3, изр.1 ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на ревизираното лице. Ако това не е възможно съгласно чл.123, ал.3, изр.2 ДОПК, наложените предварителни обезпечителни мерки не следва са спират извършването от ревизираното лице дейност. Тези изисквания са спазени. Спорните запови са наложени в хипотеза по чл.121, ал.3, изр.2 ДОПК, в която сериозно възпрепятстване на дейността е допустимо. Няма по делото доказателства, че вследствие разглежданите запови дейността на жалбоподателя е спряла. Единственото допълнително ограничение за дружеството ПНПОМ е невъзможността да извършва и получава плащания по банков път. Постановлението не блокира стопанската дейност на дружеството и/или плащанията му в брой. За това, че функционирането на [фирма] не е било сериозно затруднено или спряло поради ПНПОМ свидетелства липсата на подадена до този момент негова молба за разрешаване на неотложни банкови плащания по чл.229 ДОПК.

Неоснователно е възражението за незаконосъобразност на ПНПОМ поради отсъствие на предпоставките на чл.177 ЗДДС. Фактическият състав по разпоредбата не характеризира типична хипотеза на установително производство по глава петнадесета от ДОПК. Отговорността по чл.177 ЗДДС подлежи на установяване с ревизионен акт и наличието на предпоставките за нейното реализиране се преценява в производството по издаване/оспорване на ревизионния акт. Обезпечителното производство е акцесорно спрямо ревизионното и предпоставките за неговото законосъобразно провеждане са разгледани по-горе.

С оглед изложеното, Решение № ПО-34/ 13.03.2017г. на директора на ТД на

НАП–С. ведно с потвърденото с него ПНПОМ като законосъобразно издадени без основания за отмяна по чл.121, ал.2 вр. чл.197, ал.3 ДОПК следва да се оставят в сила. Жалбата е неоснователна и съгласно чл.160, ал.1, пр.4 вр. чл.144, ал.1 ДОПК следва да се отхвърли.

Основателно е при този изход на спора и своевременно направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. При преценка относно неговия размер съдът намира, че нормата чл.78, ал.8 ГПК – изменена /обн. ДВ бр.8/ 2017г./, предвижда, че в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Съгласно чл.37, ал.1 ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП, по силата на чл.24 от която по административни дела възнаграждението по административни дела за една инстанция е от 100 до 200 лв. При липсата на фактическа и правна сложност на спора определеното в полза на ТД на НАП С. юрисконсултско възнаграждение в размер на максимално предвидения по чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ би било прекомерно. Ето защо същото следва да бъде определено в размер на 100 лв.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу Решение № ПО 34/ 13.03.2017г. на директора на ТД на НАП С..

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Териториална дирекция на НАП С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: